Dygdenes löhn då den ehreborne, achtade och wälförståndige her Hans Wiens, ...

Wijsing, Haqvinus Andreae,

82 Aa 13/2 Wiens

KUNGL. BIBLIOTEKET
National Library of Sweden

Dygdeñes Löhn

Då
Den Ehreborne/ Achtade och Wälförständige
Her HANS WJENS/
Vthöfwer Åbo och Biöneborgz Lähn wälförordnade Ränte- så ock Prowiantmästare;
BRUDGUMMEN:
Sampt
Ehreborna och myckit Dygderika Jungfrw
J. MARGARETA VVALSTENIA,
Den Ehreborne och Högwälachtade
Her JACOBI WALSTENII,
Vthi den Höglofl. Kongl Hoff-Rätt i Stoor-Förstendömet Finland/ Secretarii, Kärälskelige Dotter/
BRUDEN;
The med hwar andra vthi den heliga Treefaldigheetz Nampn/ i förnähmt och hederligit Folckz Närwaro/ i Åbo den 18. Septemb. Anno 1683. vpräddade ett troget Ächta Förbund:

MAngen i Werlden här stoor ting myckit framhielper;
Then ena Dygden skön/ den andra taal ey stielper.
Det skulle blifwa längt/ ett taal at föra fram
Om denna Brudgum wår/ och så hans sköne Dam.
Gudzfruchtan är den Dygd/ som de haa altijdh achta;
Hwilken belöner them/ som henne efftertrachta.
Säll är den Man förwist/ som gerna fruchtar Gudh/
Och honom älskar högt/ sampt häller och hans Bodh.
Den och hans Godheet meer/ än som alt annat skattar;
Det häller i föracht/ hwar äfh som Werlden skrattar.
Alt detta achtat haar wår Brudguine Her WJENS/
Såock hans kära Brudh/ hwars lijk' i dygd knapt fins.
Therför' skal wälgång godh och all timmelig Lycka
Dem komma vthi hand; at ondt dem ey må trycka.
Så får en frommer Man/ en Hustro godh och from;
Den han til sin Dödzstund får haa til Egendom.
Som är och blifwer lijk the Wijnträ skön' och skära
Som plantas widh en Bäck och städze frucht månd bära/
Hwars Lööf ey falla af; ey heller wißna bort/
Ehur' om Sommartijdh kan wara warmt och tort.
Hon löper/ fijker snält i Hwset alla tijder;
Är höfligh moot sin Man; moot allom godh och blijder.
Ännu får hennes Dygd större prydnat och Glantz
När Olioqwistar/ Barn/ på Golfwet gå i Dantz.
Och sittia kring om Bord medh Lust och Löye frögda
Sin kåre Faar och Moor; som då til frögd blij bögda.
An meer iagh spår der til: alt godt Gudh han dem geer/
Wälsignar deras Huus och Bohagh meer och meer.
Af Zion lofwar Gudh them Wälsignelse gifwa/
Som vthi hans fruchtan alt stadigt willia blifwa.
Thet är then goda Skatt som hwar sig önskar få;
Ehur' i denna Werld kan medh alt annat gå.
Then som Gudälskand' är alt werldzligt han förachtar;
Men Dygd och Ährbaarheet han städze efftertrachtar.
Som denne Brudgum wår haar alla dagar giort/
Det man förnummit haar från en och annor ort.
Han haar jw älskat Gudh/ jemwäl och Dygder sköna/
Som af omgänge hans hwar man nogsampt kan röna.
Therföre haar och Gudh wäärt honom för alt fall;
Honom til Ähra satt och hederligit Kall.
Af hans Exempel må nu Vnge weta lära
At sträfwa effter Dygd/ Heder/ Beröm och ähra.
Så gifwer Gudh och them/ som honom/ en from Möö;
Ther til och wackert Kall/ sampt dageligit Brödh.

Önskom så Brudgummen som Bruden wår tilsamman/
Lekamlig Trefnat först! och seen en himmelsk gamman!
Gudh gifwe Lycka godh til många/ många åhr!
Lycksaligheet til des the läggias vppå Bår!
The hederwärde *Contrahenterne* til wälmeent Tienst beskrefwen af
HAQUINO Wijsing *Smol.*

SVbh alt wäl lagat haar medh dem på Jorden boo:
Ae i kallelsen sin får hwar sin goda roo;
Himmel och Jord och alt hwad som eher vthi är
Om HErrans stora Macht och wijßheet witne bär/
När man seer noga til altsamman Gudh haar giordt/
Sij! så befinner man/ at der medh haar gådt fort.
Låt oß besinna här och nogsampt eher på see
Hwad Jorden hon frambär/ hwad hon oß plägar gee.
Der på sij! wäxa Trän medh mångahanda frucht;
Äfh dem Gudh hafwer skänckt en ganska härligh lucht.
Bland Foglar också fins/ sampt andra Diur försan/
Tilsamman gifne paar/ lijk' som Qwinna och Man.
Så haar Gudh welat sielf at vppå sådant sätt/
Skulle hwart och ett Diur förmeras i sin ätt.
Sedan som af HErren Gudh först Mannen skapat bleef/
Han Qwinnan sedan togh af Mansens sijdoreef/
Äfh Mannen henne gaf til trogen hielp och stödh;
Tilsammans i kärleek dem både lefwa bödh.
Exempel finnom wij at och helige Män/
Sigh Hustro tagit haa/ til Tröst och trogen Wän.
Gudh haar dem förwist kär/ som äfh sigh Hustro få;
Så at han dem i hand alt läter lyckligt gå.
Tobiæ Frijerij gick jw alt lyckligt af:
Ty Gudh til Cammerat een Engel honom gaf.
Gudz Engel änn i dagh dem förer til ders Brudh/
Som sättia alt sitt hopp inn vppå HErren Gudh.
Således nu hafwer Gudh denna Brudgumme wär
Til en sköön Jungfrw föört/ den han til ächta får.
Lycksalig är den man som sådan Jungfrw taar;
Som är så from och kyst och många Dygder haar.
Medh sådan trogen Wän i kärligheet och troo/
I mågen lefwa wäl! och länge samman boo!
Gudh som Ehr både twå ifrän Ehr Vngdoms åhr/
Af Nädh beskyddat haar/ än wärdes medh Ehr stå!
Wälsigne Edert Huus medh Brödh och annat meer!
Som af sin Fatebuur/ den milde HErren geer!
Bekröne Eder Sång medh Arfwingar och Barn!
Beskydde Eder wäl för satans list och Garn!
GVdh gifwe Lycka godh! Gudh låte alt wäl gå!
Och sidst i Himmelrijk Ehr låte glädie få!
Til wälmeent Tienst i hast beskrefwin af
JONA P. Swanberg Smol.

KUNGL. BIBLIOTEKET STOCKHOLM